

22.IX. 2025.	PONEDJELJAK <i>Toma Vilanovski</i>	+ Katica i Janko Halapir i ob. Kolonjak	7
		+ Nada i Vladimir Cimaš, Đuro i Marija Veber	18:30
23.IX. 2025.	UTORAK <i>Pi iz Pietrecine</i>	+ Dragica Žufika, Milica Prgomet i Ivana Cimerman	7
		+ Matija i ob. Mikor, Vrhoci i Kelemen	18:30
24.IX. 2025.	SRIJEDA <i>Rupert</i>	Na nakanu	7
		Na nakanu	18:30
25.IX. 2025.	ČETVRTAK <i>Zlata</i>	+ Ivo, Anđelina, Branko i Dražen Grobenski i ob. Ladan i Sitar	7
		+ Kata Hudinčec i Stjepan Štefanec	18:30
26.IX. 2025.	PETAK <i>Kuzma i Damjan</i>	Vesna Pitić, Ružica, Zvonko, Rozalija, Dragutin i ob. Šijak i Čičkar	7
		+ Katarina Obran	18:30
27.IX. 2025.	SUBOTA <i>Vinko Paulski</i>	+ Mihael Lončar i na nakanu	7
		+ Vinko i ob. Pavlović	18:30
28.IX. 2025.	26. nedjelja kroz godinu	+ Nevenka Gavrilović, Nada Pocrnić i ob. Mikulčić, Džunić, Magić i Mužić	7
		ŽUPNA	11
		+ Genoveva Ninković	18:30

Za svećenika je zaređen 10. kolovoza 1910. godine u katedrali u Beneventu. Radi zdravstvenih razloga ostao je kod svojih u Pietrecini do 1916. godine. U rujnu iste godine, poslan je u samostan u San Giovanni Rotondo i tu ostaje, uz kraće prekide, sve do smrti pružajući ljudima primjer uzornog redovnika. Dana 5. kolovoza 1918. godine na sebe prima znakove muke Gospodinove. Ljudi oko njega svjedoci su ovih čudesnih znakova te mnogih drugih karizmatičkih darova koje je primio od Boga. Raspaljen ljubavlju prema Bogu i bližnjima, otac Pio je živio puninu svoga zvanja doprinoseći svojim služenjem spasenju čovjeka kroz posebno poslanje koje je obilježilo čitav njegov život. Ostvarivao je svoj životni program pomoću triju sredstava: sebedarnim predanjem u vođenju duša, sakramentalnim pomirenjem ljudi s Bogom i služenjem svete mise. Sveta misa je za njega predstavljala vrhunac i puninu duhovnosti. Na socijalnom ili društvenom području otac Pio se zalagao oko ublaživanja patnji mnogih obitelji, posebno bolesnih i siromašnih. U tu je svrhu utemeljio "Casa Sollievo della Sofferenza", tj. izgradnjom "Kuća za ublažavanje patnji" koja je otvorena 5. svibnja 1956. godine i u to vrijeme bila je najsuvremenije uređena bolnica u Italiji.

ŽUPNI URED SV. ANTUNA PADOVANSKOG
 Franjevačka 1,
 KOPRIVNICA
 Tel. 048/642-160
 e-mail: fra-kc@ofm.hr
 www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
 Svaki radni dan od
 8-9 i 17-18

KRŠTENJE
 Prijava u uredovno vrijeme
 Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
 Obvezatan je tečaj pripreme
 za brak. Prijava u župnom
 uredu mjesec dana prije
 vjenčanja.

BOLESNICI
 Bolesnicima na vrijeme
 omogućite posjet
 svećenika. Bolesnike
 redovito pohađamo o
 Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
 Nakon dogovora s
 Komunalcem vrijeme
 sprovoda prijavite u
 župnom uredu.

KLANJANJE
 Svake srijede poslije
 večernje svete mise u našoj
 crkvi je pobožnost euharis-
 tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
 Župni ured Sv. Antuna
 Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
 ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
 Broj 37 Godina XVIII 21. rujna 2025.g.

25. nedjelja kroz godinu - godina C

LJUBAV BOŽJA - IZVOR SVAKE NADE

Evangelje Lk 16,1-13

U ono vrijeme: Govoraše Isus svojim učenicima: »Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prošiti? Stidim se. Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.' I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru momu?' On reče: 'Sto bata ulja.' A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto korâ pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.' I pohvali go-spodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti.

I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore. Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati? Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.«

Ostala čitanja: Am 8,4-7; 1 Tim 2,1-8;

Dvadeset peta nedjelja kroz godinu ima kao prvo čitanje odlomak iz Knjige proroka Amosa, a sadrži snažnu osudu lihvara i svih onih koji izrabljuju siromahe i pritišću one koji žive u neimaštini. Ove su riječi i ove osude i danas aktualne, ali moramo uočiti i završne, utješne riječi proroka da Bog ne zaboravlja ni jedan čin zločestih, što znači da postoji pravda.

U drugom čitanju sveti Pavao opisuje svom učeniku Timoteju karakteristike iskrene molitve. Možemo uočiti da Apostol potiče da molimo za sve ljude.

Evangelje nam donosi poznatu prispodobu o nepoštenom upravitelju. Ovaj podnaslov, međutim, može zasjeniti neke važne poruke ove prispodobe. Svakako prispodoba ostaje zagonetna, jer nije lako shvatiti kako je gospodar mogao hvaliti

nepoštenog upravitelja, koji ga je zapravo okrao. Nemoguće je čak i zamisliti da je Isus htio potaknuti svoje učenike da budu lukavi i pomalo nepošteni kad se radi o vlastitoj koži. Što je zapravo htio reći Isus? Da je dobro biti snalažljiv i promućuran u nekim kritičnim trenucima? Danas bi nekim odgovaralo ovakvo tumačenje, jer misle da se pošteno zapravo ne može ne samo obogatiti, nego katkad ni preživjeti. Nije vjerojatno da bi to bio smisao Isusove prispodobе. On je naučavao da naše riječi budu da-da i ne-ne. Da bi spasili dostojanstvo ove prispodobе, neki tumači se radije zaustavljaju na završnoj rečenici u kojoj Isus upozorava da je potrebno biti vjeran u malim stvarima kako bismo mogli biti vjerni i u velikima. To je duboka psihološka istina i životna mudrost, jer upozorava nas da se naša iskustva skupljaju i nagomilavaju. To vrijedi za pozitivna iskustva koja nas čine sve plemenitijim, ali i za negativna iskustva koja nas čine sve slabijima prema budućim napastima. Ali Isus je htio reći nešto više od tog svojim učenicima.

KLjuč za razumijevanje ove prispodobе može nam dati okolnost u kojoj ju je Isus izrekao. Nije slučajno da ova prispodoba o »nepoštenom upravitelju« slijedi neposredno nakon prispodobе o »izgubljenom sinu«. Možemo usporediti ove dvije prispodobе. U prispodobi o izgubljenom sinu čitamo o jednom sinu koji je rasipao očevo imanje, u prispodobi o nepoštenom upravitelju imamo jednog službenika koji je rasipao gospodarevo imanje. Zbog toga ovoj drugoj prispodobi više bi odgovarao podnaslov: »rasipni upravitelj«. Obojica su rasipali nešto što nije bilo njihovo. Kod ove točke, međutim, nastaje preokret u objema prispodobama. U prispodobi o rasipnom sinu glavni akter nije sin, nego otac zbog čega naslov bi trebao biti »dobri otac«, a u prispodobi o nepoštenom upravitelju glavni akter je njegov gospodar, koji ne samo da ga ne otpušta iz službe, nego ga hvali za njegovu snalažljivost. Tamo se otac raduje povratku sina; nije važno imanje, neka je propalo, važan je sin. Ovdje se gospodar raduje svom upravitelju, nije važno imanje, novac, nego je važan čovjek; gospodar se raduje tome što je upravitelj doživio obraćenje, što ga je vlastita nevolja okrenula prema nevolji drugih.

Iz ovakvog tumačenja možemo izvući dvije poruke iz ove prispodobе. Prva poruka je da neka propadnu kraljevstva i države, neka bankrotiraju tvrtke i banke, važan je sin, upravitelj, čovjek za kojeg je Isus umro i uskrsnuo.

Druga poruka je da uvijek ima povratka. Izgubljeni sin je daleko zalutao, ali ga je i iz daljine pozvala natrag očeva ljubav. Upravitelj je također daleko zalutao s obzirom na imanje svog gospodara, ali i odande ga je pozvala natrag velikodušnost njegova gospodara. Kršćanstvo je vjera nade, vjera uvijek otvorenih putova za povratak iz grijeha u novi život milosti. Kršćanstvo je vjera otvorenih vrata: vrata neba su otvorena, vrata oproštena su otvorena. Kršćanstvo je vjera raširenih ruku: Isus je na Križu raširio ruke da nas sve grli i te ruke su ostale raširene sve do danas

tako da svatko onaj koji pogleda na Križ može znati da postoji put povratka k Ocu nebeskom koji nas čeka u nebeskoj domovini. Ova ljubav i dobrota našeg Boga je temelj i izvor svake nade.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

ZLATNA MISA

Sljedeće nedjelje, 28. rujna proslavit će 50. obljetnicu svećeništva svečanom misom u 11 sati naš župnik o. Marijan Opitz. Te nedjelje mise će biti u 7 – 11 i navečer u 18,30. Ako bude prikladno vrijeme misa u 11 sati biti će u samostanskom dvorištu. Zlatomisnika preporučamo u vaše molitve.

UPIS PRVOPRIČESNIKA

Jučer je bio upis, a biti će i sljedeće subote, 27. rujna od 9 do 11 sati upis ovogodišnjih prvopričesnika. Molimo roditelje da u to vrijeme dođu sa svojom djecom da se upoznaju s planom vjeronaučne pouke.

Župno pastoralno vijeće suglasno je da se za 2. i 7. razred osnovne škole uvede pripremni vjeronauk za prvu pričest, odnosno krizmu. O tome će biti još obavijesti. listopada.

Redoviti župni vjeronauk započet će početkom listopada o čemu ćete biti na vrijeme upoznati.

KATEKUMENI

Svake godine javljaju se odrasli kandidati koji ili nisu kršteni pa traže krštenje ili su kršteni, a nisu prošli osnovni vjeronauk za primanje sakramenta prve ispovijedi, pričesti ili krizme. Molimo da se jave do početka listopada kada će za njih biti organizirana posebna pouka. Obvezatno je od listopada pa do Uskrsa pohađati takvu pouku. Često se javljaju pojedinci koji bi to htjeli obaviti što prije. Uz najbolju volju, upravo jer držimo do naših svetinja ne možemo to učiniti "na brzinu".

Otac Pio iz Pietrelcine

Sveti Pio iz Pietrelcine rodio se 25. svibnja 1887. godine u Pietrelcini, u pokrajini Campania u Italiji. Već je sljedećeg dana kršten i nadjenuto mu je ime Franjo (Francesco).

Djetinjstvo i mladenačku dob proživio je u vedrom i mirnom okolišu: u kući, crkvi, na poljima i nešto kasnije u školi. U dvanaestoj godini primio je sakrament krizme i prvu pričest. Sa šesnaest godina, 6. siječnja 1903. godine, ulazi u novicijat Manje braće Kapucina. Obukavši redovničko odijelo nadjenuli su mu ime brat Pio. Uspješno završivši godinu novicijata, vremena preispitivanja sebe i svoje odluke o tome može li ustrajati u Redu kapucina, položio je privremene redovničke zavjete, a potom, 27. siječnja 1907. godine i doživotne zavjete.